

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce: **Dr. Ing. F. T.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného o přestupku ze dne 13.6.2017 č. j. MSK 27561/2017,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobou podanou v zákonné lhůtě dne 14.7.2017 se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 4.1.2017 č. j. SMO/482564/16/DSČ/JeřK, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.

Žalobce v podstatné části bodu I. žaloby konstatoval obsah odvolacích námitek proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně a namítal, že správní orgány nedoplnily řízení o jím navrhované důkazy, dále uvedl, že žalovaný, aniž by nařídil ústní jednání, se plně ztotožnil se závěry správního orgánu I. stupně a jeho odvolání zamítl. Dále

vedl, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně je nesprávné a řízení, které mu předcházelo je zatíženo podstatnými vadami. V důsledku existence opomenutých důkazů došlo k porušení jeho práva na spravedlivý proces ve smyslu článku 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Namítal také, že v průběhu řízení docházelo k opakovanému oddalování rozhodnutí. Řízení trvalo od 5.2.2016 do 4.1.2017 a ve věci bylo rozhodnuto až na základě jeho žádosti o ochranu před nečinností a následného příkazu k vydání rozhodnutí žalovaným ze dne 2.12.2016. Žalobce rovněž namítal, že znalec v dodatcích znaleckého posudku opakoval svá vágní tvrzení, aniž by výpočty zdůvodnil. Správní orgán netrval na tom, aby zadané otázky byly znalcem řádně v plném rozsahu zodpovězeny, zadával vypracování dodatků znaleckého posudku namísto toho, aby přizval znalce k ústnímu jednání. Došlo tak k porušení zásad rychlosti a hospodárnosti. Správní orgány odmítly provést důkazy nezbytné pro zjištění objektivního stavu věci.

Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Poukázal na to, že žalobní námitky jsou nekonkrétní, a proto se k nim vyjadřuje obecně. Napadené rozhodnutí považuje za správné a vydané v souladu se zákonem. Řízení bylo provedeno v souladu s procesními předpisy. V odvolacím řízení se ústní jednání v zásadě nenařizuje. Přestupek žalobce byl prokázán provedenými důkazy bez důvodných pochybností. Délka trvání odvolacího řízení nemá vliv na zákonnost rozhodnutí žalovaného, neboť lhůty podle § 71 odst. 3 správního řádu jsou lhůtami pořádkovými, což znamená, že s jejich překročením zákon nespojuje žádný negativní následek. V podrobnostech pak žalovaný zcela odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

U jednání účastníci setrvali na svých procesních stanoviscích.

Žalobce k žalobou namítaným výhradám ke znaleckému posudku u jednání dále uvedl, že znalec vycházel z údajů, které neodpovídají skutečnosti, pracoval s rychlostmi vozidel, které neodpovídají skutečným rychlostem, neboť vycházel ze vzdálenosti vozidel, které nebyly dle tvaru křižovatky stejné, hmotnost vozidel rovněž neodpovídá, znalec úmyslně zkreslil rychlost vozidel, ve znaleckém posudku není nikde doloženo nebo prokázáno, že řidička vozidla Škoda Fabia prudce změnila směr jízdy. Dále uvedl, že požadoval, aby znalec dal do souladu jednotlivé záběry z kamerového systému s analýzou nehodového děje. Popis nehodového děje neodpovídá základním fyzikálním zákonům o pohybu těles v hmotném prostředí, závěry znalce neodpovídají fotodokumentaci Policie ČR. Znalec odmítl na jeho otázky a připomínky odpovědět. Správní orgán na doplnění netrval a nepřizval ani znalce k jednání.

Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Ze správních spisů zjistil krajský soud následující skutečnosti. Rozhodnutím Magistrátu města Ostravy ze dne 4.1.2017 č. j. SMO/482564/16/DSČ/JeřK byl žalobce uznán vinným tím, že dne 20.12.2015 v 19:46 hodin řídil osobní motorové vozidlo Alfa Romeo, RZ X v pravém jízdním pruhu ulice U Koupaliště v Ostravě – Hulvákách, ve směru jízdy od ulice 28. října, kde při přeježdění z pravého do levého jízdního pruhu, s úmyslem odbočit vlevo do ulice Žákovské, vjel do jízdní dráhy v levém jízdním pruhu

jedoucímu osobnímu motorovému vozidlu Škoda RZ X, takže došlo ke střetu obou vozidel. Tímto jednáním z nedbalosti porušil ust. § 12 odst. 5, § 21 odst. 1, 3, zákona o silničním provozu, čímž spáchal přestupek v provozu na pozemních komunikacích, ve smyslu ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Žalobci byla uložena pokuta 1 500 Kč. Dále mu byla uložena povinnost zaplatit náklady řízení paušální částkou 1 000 Kč a náklady na znalečné 1 500 Kč. Současně bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce v zákonné lhůtě odvolání, o němž žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 13.6.2017 č. j. MSK 27561/2017 tak, že odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

Podkladem pro rozhodnutí správních orgánů bylo oznámení přestupku Policie ČR, Městského ředitelství, oddělení dopravních nehod, dopravního inspektorátu Ostrava – Vítkovice č. j. KRPT-273186/PŘ-2015-070706, podle něhož dne 20.12.2015 v 19.46 hodin řídil žalobce osobní motorové vozidlo Alfa Romeo RZ X v pravém jízdním pruhu ulice U Koupaliště v Ostravě – Hulvákách, ve směru jízdy od ulice 28. října, kde při přejíždění z pravého do levého jízdního pruhu, s úmyslem odbočit vlevo do ulice Žákovské, vjel do jízdní dráhy v levém jízdním pruhu jedoucímu osobnímu motorovému vozidlu Škoda RZ X, takže došlo ke střetu obou vozidel.

Spis dále obsahuje protokol o nehodě v silničním provozu, podle něhož k nehodě došlo za snížené viditelnosti – tmy, s funkčním pouličním osvětlením, v úseku přehledné ulice U Koupaliště v Ostravě – Hulvákách, na dopravní nehodě zúčastněná vozidla se nacházela v konečném postavení, oba zúčastnění řidiči byli šetřeni dopravní nehody Policií ČR přítomni. Součástí protokolu o nehodě v silničním provozu je plánek místa dopravní nehody, který zaznamenává tvar křižovatky, dopravní značení, směr jízdy zúčastněných vozidel před dopravní nehodou, postavení zúčastněných vozidel po dopravní nehodě, stopy zjištěné na místě dopravní nehody a výchozí bod měření. Ve spise je i jako součást protokolu o nehodě v silničním provozu fotodokumentace místa dopravní nehody, která zachycuje místo dopravní nehody samé, dopravní značení, postavení zúčastněných vozidel po dopravní nehodě, poškození zúčastněných vozidel.

Spis obsahuje dále CD nosič s kamerovým záznamem pořízeného kamerou společnosti Ovanet, umístěné na sloupu na hranici křižovatky ulic 28. října a U koupaliště a která byla nasměrována do ulice U Koupaliště. Ve spise je i vyhodnocení kamerového záznamu Policií ČR, Městským ředitelstvím Ostrava, dopravním inspektorátem ze dne 18.1.2016 č. j. KRPT-273186/PŘ-2015-070706, podle něhož vyhodnocením kamerového záznamu z kamery umístěné na křižovatce ulic 28. října a ulice U Koupaliště, monitorující úsek komunikace ulice U Koupaliště od křižovatky ve směru k ulici Žákovské, bylo zjištěno, že vozidlo Alfa Romeo RZ X jelo po ulici 28. října ve směru od Vodárny a v 19:46 hodin odbočilo vpravo na ulici U Koupaliště ve směru k ulici Varšavské. Poté se vozidlo zařadilo do pravého jízdního kruhu, ve kterém jelo nízkou rychlostí až ke křižovatce s ulicí Žákovskou. V 19:46:30 hodin vyjelo z ulice 28. října do levého jízdního pruhu ulice U Koupaliště vozidlo Škoda Fabia RZ X, které až ke křižovatce jelo v levém jízdním pruhu. V 19:46:37 hodin vybočila řidička vozidla Škoda Fabia mírně doleva ve zjevné snaze vyhnout se vozidlu Alfa Romeo RZ X, jehož řidič těsně před křižovatkou s ulicí Žákovskou náhle odbočil z pravého jízdního pruhu doleva k ulici Žákovské a zkřížil tak nečekaně jízdní dráhu vozidlu Škoda Fabia RZ X. V 19:46:38 hodin následuje střet vozidel v křižovatce, kdy vozidlo Alfa Romeo RZ X zůstává stát v křižovatce, přední částí v protisměrné části vozovky a vozidlo Škoda Fabia RZ X se po střetu odráží k protisměrnému okraji komunikace. Obě vozidla do příjezdu hlídky Dopravního inspektorátu Ostrava zůstala stát v konečném postavení.

Vyhodnocení obsahuje poznámku policie, že vozidlo Škoda Fabia RZ X po najetí do levého jízdního pruhu ulice U Koupaliště ujelo k místu střetu vzdálenost 91,2 m v čase 8 vteřin, což odpovídá průměrné rychlosti tohoto vozidla 41 km/h.

Ze správního spisu správního orgánu I. stupně dále plyne, že 9.2.2016 bylo žalobci doručeno do vlastních rukou oznámení o zahájení řízení o předmětném přestupku spolu s předvoláním k ústnímu jednání. Z protokolu o ústním jednání o přestupku ze dne 3.3.2016 plyne, že žalobce byl seznámen s obsahem spisové dokumentace a poté uvedl, že si není vědom zavinění dopravní nehody a sdělil, že se odvolává na své písemné podání, které správnímu orgánu předal 25.2.2016 a na podání paní A. J., která jej správnímu orgánu předala 12.2.2016. Z označeného podání žalobce ze dne 25.2.2016 plyne, že žalobce v něm přednesl svou verzi skutkového děje ohledně předmětné dopravní nehody. U jednání správního orgánu žalobce dále do protokolu přednesl výčet námitek ke zajištěným stopám na místě dopravní nehody, k fotodokumentaci, ohledání místa dopravní nehody a plánu místa dopravní nehody a správnímu orgánu předal plán dopravní nehody s vlastními poznámkami, CD nosič s fotodokumentací z místa dopravní nehody, s vlastním vysvětlením příčiny vzniku dopravní nehody, citacemi paragrafových znění a vlastním závěrem o tom, kdo dopravní nehodu podle jeho názoru způsobil.

Ze správního spisu dále plyne, že správní orgán I. stupně nařídil další ústní jednání na 21.3.2016, k němuž předvolal svědkyně M. T., A. J. a policistu Ing. P. Š. Z protokolu o ústním jednání ze dne 21.3.2016 vyplývá, že správní orgán opětovně žalobce seznámil s obsahem spisové dokumentace, provedl důkaz listinami obsaženými ve spise, dále záznamem kamerového systému, CD nosičem s fotodokumentací z místa dopravní nehody a vyslechl předvolané svědky. Na otázku správního orgánu, v jaké vzdálenosti před místem střetu žalobce přešel do levého jízdního pruhu, žalobce odpověděl, že vzdálenost je zřejmá z kamerového záznamu a namítl, že vyhodnocení kamerového záznamu je policistou hrubě zkresleno. V čase 19:46:35.187, tj. záběr, který zachycuje vozidlo Alfa Romeo před přejížděním z pravého do levého jízdního pruhu v časovém úseku od tohoto času do dalšího záznamu 19:46:36.258, zapnul ukazatel směru vlevo a v čase 19:46:36.258 už přejížděl z levého jízdního pruhu do pravého. V čase 19:46:37.427 vozidlo Alfa Romeo pokračovalo v přejíždění za stálé signalizace změny směru jízdy vlevo a vozidlo Škoda Fabia začalo jeho vozidlo Alfa Romeo předjíždět a předjíždělo jej do protisměru. V čase 19:46:38.791 on jako řidič vozidla Alfa Romeo brzdil a pokoušel se úhybným manévrem vpravo zabránit střetu, což dokazuje fotografie č. 5 Policie ČR zachycující brzdné stopy levého předního kola a zadního kola vozidla Alfa Romeo. Na tomto záběru je vidět, že vozidlo Škoda pokračovalo v jízdě v původním směru a narazilo do levého předního kola vozidla Alfa Romeo. Žalobce rovněž uvedl, že vozidlo Škoda Fabia nebrzdilo a ani se nesnažilo úhybným manévrem vyhnout kolizi.

Svědkyně M. T. vypověděla, že po odbočení vlevo z ulice 28. října na ulici U Koupaliště ve směru jízdy k ulici Plzeňské, jela v levém jízdním pruhu rychlostí 40 km/h. Vozidlo řízené žalobcem poté, co ona odbočila z ulice 28. října, se nacházelo v pravém jízdním pruhu. Na otázku správního orgánu, zda dojížděla vozidlo řízené žalobcem nebo zda obě vozidla jela stejnou rychlostí, svědkyně odpověděla, že vozidlo řízené žalobcem bylo kousíček před ní a jelo v pravém jízdním pruhu. Svědkyně dopravní nehodu popsala tak, že vozidlo řízené žalobcem dalo znamení o změně směru jízdy a ihned odbočovalo doleva z pravého jízdního pruhu. Rovnou odbočovalo vlevo do ulice. Ona se snažila zabránit střetu a odbočila vlevo do protisměru. Neví, zda brzdila, snažila se vyhnout. Vozidlo řízené žalobcem přešlo do levého jízdního pruhu,

kde pravděpodobně došlo ke střetu, někde u středové čáry. Po střetu obou vozidel se jí řízené vozidlo nedalo ovládat, došlo k poškození pravé přední pneumatiky a po nárazu do levého obrubníku byla poškozena levá přední pneumatika.

Svědce A. J., která byla spolujezdkyní žalobce, vypověděla, že po odbočení z ulice 28. října na ulici U Koupaliště a následně se zapnutým směrovým světlem přejeli do levého jízdního pruhu a z tohoto pruhu pak pokračovali v odbočování vlevo do ulice Žákovské. Na doplňující dotaz svědkyně uvedla, že po odbočení z ulice 28. října se ihned zařadili do levého jízdního pruhu, aby mohli odbočit do ulice Žákovské. Svědkyně nebyla schopna odpovědět na otázku, jakou vzdálenost ujeli v levém jízdním pruhu do místa střetu. Přednesla, že do levého jízdního pruhu přejeli hned za křižovatkou.

Svědce policista Ing. P. Š. vypověděl, že stopy související s předmětnou dopravní nehodou, které na místě zjistil a zajistil, byly zadokumentovány a nafoceny. Na otázku správního orgánu, že z fotodokumentace konkrétně z fotografií č. 2 a 3 je zřejmé, že za vozidlem Alfa Romeo nejsou žádné trosky a proč, svědek odpověděl, že za vozidlem být nemohou, protože ke střetu došlo v podstatě před tímto místem, kde se tyto trosky nacházely, nebo spíše za vozidlem být nemohly, protože k místu střetu by muselo dojít výrazně před nalezenými stopami. Na fotografii č. 51 je zachycen začátek dřecí stopy pravého předního kola vozidla Škoda a smyková stopa levého předního kola vozidla Alfa Romeo. Tyto stopy jednoznačně vypovídají o tom, kde došlo ke střetu, resp. k místu střetu došlo těsně před těmito stopami. Na fotografii č. 40 je zachycen začátek dřecí stopy pravého předního kola vozidla Škoda a smyková stopa levého předního kola vozidla značky Alfa Romeo. Na fotografiích č. 42, 48 a 49 je zachycena stopa pravého předního kola vozidla Škoda. Totéž tedy dřecí stopa pravého předního kola vozidla Škoda je zachycena i na obrázku 48 s tím, že je to nafoceno z protisměru. K fotografiím č. 27, 28 a 42, k nimž žalobce uvedl, že vozidlo Škoda nenarazilo do levého obrubníku, ale došlo k němu řízeně a na otázku, zda je tato varianta možná, svědek odpověděl, že jiným způsobem, než nárazem do obrubníku, k poškození levého předního kola dojít nemohlo. Stěží může vozidlo řízeně dojet s proraženou pravou přední pneumatikou a utrženým pravým předním závěsem, vozidlo je neovladatelné a hlavně tím střetem bylo vrženo šikmo vpřed do protisměru. O řízeném pohybu nemůže být řeč. V plánu není vyznačeno místo střetu, protože by se jednalo pouze o odhad. Nelze stanovit, zda místo střetu bylo vzdáleno o metr blíže nebo dále, následkem střetu došlo k proražení pneumatiky a začátku dřecí stopy. Na otázku žalobce, proč není vyznačeno místo střetu v plánu, svědek odpověděl, že je tomu tak proto, že místo střetu by bylo pouze pravděpodobné a nelze ho stanovit přesně a pro případný soudní znalecký posudek by to byl v podstatě pouhý odhad. On zakreslil to, co ví a ne nějaké odhady. Na doplňující dotaz žalobce ohledně vyhodnocení kamerového záznamu, v němž je konstatováno, že místo střetu je ve vzdálenosti 91,2 m od úrovně ulice 28. října, svědek odpověděl, že je to odhad s nepatrnou odchylkou, jelikož na vzdálenost přes 90 m, při stanovení rychlosti, odchylka několika decimetrů nehraje žádnou roli, a to i s ohledem na tu skutečnost, že kdyby řidička vozidla Škoda jela rychlostí výrazně vyšší, než je rychlost povolená, tak to na zavinění nehody nemá žádný vliv. Místo střetu bylo určeno odhadem s odchylkou ± 1 m, ale nebylo zakresleno, jelikož by to bylo zbytečné. Nepatrná odchylka vzdálenosti pro účely stanovení rychlosti ve výpočtu by průměrnou rychlost v tom úseku vozidla Škoda ovlivnila asi o půl km. Na závěr svědek uvedl, že ohledání, zakreslení stop, fotodokumentace i zaměření stop bylo provedeno důsledně tak, jak použitá technika umožňovala.

Podkladem pro rozhodnutí správního orgánu byl dále znalecký posudek č. 5162/16 včetně jeho dodatků, ve věci předmětné dopravní nehody, který zpracoval Ing. P. S., znalec z oboru doprava, odvětví – doprava silniční – technické posudky o příčinách silničních nehod. Dodatky znaleckého posudku byly znalcem zpracovány vzhledem k námitkám žalobce ke znaleckému posudku, předneseným u ústního jednání.

Znalec provedl analýzu nehodového děje a ze závěru znaleckého posudku včetně jeho doplňků plyne, že k dopravní nehodě došlo na čtyřproudé komunikaci ulice U Koupaliště mezi vozidlem Alfa Romeo a vozidlem Škoda Fabia v době, kdy řidička vozidla Škoda jela v levém jízdním pruhu a řidič vozidla Alfa Romeo zahájil manévry odbočení doleva, do ulice Žákovské z pravého jízdního pruhu přes levý jízdní pruh. V levém jízdním pruhu došlo ke střetu vozidla Škoda s odbočujícím vozidlem Alfa Romeo. Po střetu vozidlo Škoda bylo odhozeno na levou stranu, k levému okraji vozovky a vozidlo Alfa Romeo zůstalo stát ve střední části vozovky, částečně v levé a částečně v pravé polovině vozovky. Analýza nehodového děje je rozdělena na předstřetový a postřetový pohyb vozidel. Analýza předstřetového pohybu vozidel byla zpracována v návaznosti na rozbor kamerového záznamu společnosti Ovanet, kterým byl objektivně zdokumentován pohyb vozidel před střetem. Analýza postřetového pohybu vozidel byla zpracována tak, aby byly respektovány zjištěné stopy na vozovce, konečné polohy vozidel v návaznosti na zjištěné deformace vozidel, které vznikly při střetu.

Znalec uvedl, že v době 4 sekundy před střetem řidička vozidla Škoda jela v levém jízdním pruhu, nacházela se ve vzdálenosti 50 m před místem střetu a jela rychlostí cca 40 km/h. V té době v pravém jízdním pruhu jelo pomaleji jedoucí vozidlo Alfa Romeo, které jelo rychlostí cca 17 km/h a nacházelo se ve vzdálenosti 19 m před místem střetu. V době 2 sekundy před střetem řidička vozidla Škoda pokračovala v jízdě v levém jízdním pruhu, nacházela se ve vzdálenosti cca 27 m před místem střetu a jela rychlostí cca 45 km/h. V té době v pravém jízdním pruhu jelo pomaleji jedoucí vozidlo Alfa Romeo, které jelo rychlostí cca 17 km/h a nacházelo se ve vzdálenosti cca 10 m před místem střetu. V době 1 sekunda před střetem se řidička vozidla Škoda nacházela v levém jízdním pruhu, ve vzdálenosti cca 14 m před místem střetu a jela rychlostí cca 48 km/h. V té době byla schopna rozpoznat z polohy vozidla Alfa Romeo, že toto začíná vjíždět do levého jízdního pruhu, ve kterém jela a že jí vytváří vzhledem k rozdílu rychlostí vozidel překážku v jízdě. V té době a v těchto místech mohla řidička začít reagovat na vzniklou dopravní situaci. Řidič vozidla Alfa Romeo v době 1 sekunda před střetem přejížděl z pravého do levého jízdního pruhu s úmyslem odbočit vlevo přes levý jízdní pruh do ulice Žákovské, nacházel se ve vzdálenosti cca 5 m před místem střetu a jel rychlostí cca 17 km/h. Řidička vozidla Škoda se snažila střetu zabránit vyhýbáním na levou stranu, avšak vzhledem ke krátké vzdálenosti a době, střetu nezabránila a v levém jízdním pruhu u střední části vozovky došlo ke střetu pravé přední části vozidla Škoda s levou přední částí vozidla Alfa Romeo. V době střetu řidič vozidla Alfa Romeo jel rychlostí cca 17 km/h a řidička vozidla Škoda se pohybovala rychlostí cca 48 km/h. Místo střetu se nachází ve vzdálenosti 4,8 m před výchozím bodem měření a cca 5,2 m od pravého okraje vozovky. Po střetu vozidlo Alfa Romeo bylo odhozeno do konečné polohy, která se nachází ve střední části vozovky, částečně v levé a částečně v pravé polovině vozovky. Vozidlo Škoda Fabia do střetu došlo do konečné polohy se zablokováním pravým předním kolem. Před dosažením konečné polohy vozidlo levým předním kolem narazilo do obrubníku na levé straně vozovky. Vzhledem k poškození přední nápravy a pravého předního kola, vozidlo Škoda Fabia bylo neovladatelné. Řidička vozidla nebyla

schopna směr jízdy vozidla korigovat. Znalec uvedl, že z technického hlediska nelze potvrdit ani vyvrátit, zda řidič vozidla Alfa Romeo odbočení doleva z pravého jízdního pruhu avizoval levým ukazatelem změny směru jízdy. Řidič vozidla Alfa Romeo při přejíždění z pravého do levého jízdního pruhu přinutil řidičku vozidla Škoda změnit směr a rychlost jízdy, čímž ji z technického hlediska omezil a zároveň i ohrozil v její jízdě. Manévr odbočení doleva řidič vozidla Alfa Romeo z technického hlediska neuskutečnil v souladu s pravidly silničního provozu. Z technického hlediska řidič vozidla Alfa Romeo řidiče vozidla Škoda jedoucí v levém jízdním pruhu způsobil v její jízdě překážku náhlou a překážku neočekávanou.

Dle znalce řidič vozidla Alfa Romeo měl možnost dané dopravní nehodě zabránit, kdyby před manévrem odbočení doleva vjel do levého jízdního pruhu tak, aby neohrozil a neomezil řidiče vozidel jedoucích v levém jízdním pruhu, svou jízdu zpomalil a zahájil manévr odbočení doleva. Řidička vozidla Škoda v okamžiku, kdy byla schopna začít reagovat na polohu vozidla Alfa Romeo, které vjíždělo z pravého do levého jízdního pruhu vzhledem k velkému rozdílu rychlostí uvedených vozidel, neměla technické předpoklady dané dopravní nehodě zabránit.

Znalec v rámci vyhodnocení kamerového záznamu kromě jiného uvedl, že dopravní nehoda byla zadokumentována kamerou společností Ovanet, která byla umístěna na hranici křižovatky ulic 28. října a U Koupaliště a směřuje do ulice U Koupaliště ve směru k ulici Plzeňské. Na kamerovém záznamu je zaznamenána jízda vozidla Alfa Romeo od okamžiku odbočení vozidla z ulice 28. října doprava na ulici U Koupaliště. Dále je patrné odbočení vozidla Škoda z ulice 28. října, které odbočovalo doleva na ulici U Koupaliště. Je zaznamenána jízda obou vozidel po ulici U Koupaliště až do místa střetu. Z kamerového záznamu vyplývá, že v průběhu jízdy vozidla Alfa Romeo a vozidla Škoda po ulici U Koupaliště vozidlo Alfa Romeo jelo po celou dobu před odbočením doleva v pravém jízdním pruhu a vozidlo Škoda jelo po celou dobu v levém jízdním pruhu. Ke střetu vozidel došlo v levém jízdním pruhu u střední dělicí čáry. Znalec také poznamenal, že tvrzení žalobce, že jel v levém jízdním pruhu nízkou rychlostí je z technického hlediska nepřijatelná a není v souladu se zpracovanou analýzou nehodového děje, která vychází z vyhodnocení kamerového záznamu Ovanet, který je rovněž součástí znaleckého posudku. Rovněž provedené rozbory kamerového záznamu žalobcem vzhledem k jeho jízdě před střetem nejsou v souladu se zpracovaným vyhodnocením kamerového záznamu v posudku. Zejména pak v doplňcích znaleckého posudku se znalec podrobně vyjádřil ke všem námitkám k závěrům znalce a zdůraznil, že analýza dopravní nehody plně respektuje všechny fyzikální zákonitosti, byla zpracována pomocí výpočetního programu Virtual Crash 2.2, který je jedním z programů pro zpracování analýzy dopravních nehod. Ve znaleckém posudku jsou všechny vstupní a výstupní technické údaje uvedeny, poukázal na to, že žalobce se snaží vnést do analýzy nehodového děje svůj názor, který ovšem není ničím podložený. To, zda na jednotlivých snímcích z kamerového záznamu má vozidlo Alfa Romeo zapnutý levý ukazatel změny směru jízdy, případně zda nemá, z těchto kamerových záznamů nelze objektivně potvrdit a tato skutečnost nemá žádný vliv na vznik a příčinu dopravní nehody. Z technického pohledu příčinou nehodového děje byla nesprávná technika jízdy řidiče vozidla Alfa Romeo při souběžné jízdě v jízdních pruzích v jednom směru s vozidlem Škoda Fabia, která spočívá v tom, že řidič vozidla Alfa Romeo při jízdě v pravém jízdním pruhu zahájil manévr odbočení doleva přes souběžný levý jízdní pruh, ve kterém v té době jelo vozidlo Škoda Fabia. Tímto manévrem z technického pohledu ohrozil a omezil řidičku vozidla Škoda Fabia jedoucí v levém jízdním pruhu a přinutil ji náhle změnit směr a rychlost jízdy. Svým jednáním

vytvořil řidiče vozidla Škoda Fabia v její jízdě překážku náhlou a překážku neočekávanou.

Správní orgán I. stupně poté, co vyhodnotil všechny provedené důkazy, učinil závěr, že vzal za prokázané, že žalobce při přejíždění z pravého do levého jízdního pruhu s úmyslem odbočit vlevo do ulice Žákovské, vjel do jízdní dráhy v levém jízdním pruhu jedoucímu vozidlu Škoda, čímž jeho řidiče vytvořil překážku náhlou a neočekávanou, což bylo jednoznačně příčinou dopravní nehody dvou motorových vozidel. Grafické a fotografické listy, plánek místa dopravní nehody, ohledání místa dopravní nehody a zúčastněných vozidel, výpovědi svědků M. T. a policisty Ing. P. Š., kamerový záznam a znalecký posudek nejsou ve vzájemném rozporu, naopak tvoří celistvý na sebe navazující řetězec důkazů, který dle správního orgánu jednoznačně protiprávní jednání žalobce prokazuje a byl zjištěn stav věci, o kterém nelze mít důvodnou pochybnost. Správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že žalobce svým jednáním z nedbalosti porušil ust. § 12 odst. 5, § 21 odst. 1, 3 zákona o silničním provozu, čímž spáchal přestupek v provozu na pozemních komunikacích ve smyslu ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Správní orgán rovněž odůvodnil závěr, proč nevyhověl návrhu žalobce na doplnění znaleckého posudku s tím, že znalec se v dodatcích vyjádřil ke všem vzneseným námitkám a byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí při posuzování přestupku žalobce vycházel z ust. § 12 odst. 5, § 21 odst. 1 a § 21 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. a konstatoval, že přestupek žalobce byl spolehlivě prokázán primárně kamerovým záznamem společnosti Ovanet spolu se znaleckým posudkem. Krajský soud konstatuje, že žalovaný se vypořádal se všemi odvolacími námitkami. Ztotožnil se s hodnocením důkazů správním orgánem I. stupně a jeho závěrem, že správní orgán zjistil skutkový stav v rozsahu dle § 3 zákona č. 500/2004 Sb. Dle žalovaného je zcela nepochybné, že žalobce jel vozidlem Alfa Romeo od křižovatky s ulicí 28. října v pravém jízdním pruhu a řidička M. T. s vozidlem Škoda v levém jízdním pruhu. V čase 1 sekundu před kolizí přejížděl žalobce z pravého jízdního pruhu do levého s úmyslem odbočit na ulici Žákovskou. Žalobce řidičku vozidla Škoda přinutil náhle změnit směr a rychlost jízdy, čímž ji omezil i ohrozil. Příčina dopravní nehody bez důvodných pochybností leží právě na žalobci. Dle žalovaného řidička vozidla Škoda neporušila žádnou zákonnou povinnost, přičemž se nehodě pokusila zabránit vybočením svého vozidla do protisměru, což se jí však s ohledem na krátkou reakční dobu nepovedlo. Přestupkové jednání žalobce je bez důvodných pochybností prokázáno kamerovým záznamem, znaleckým posudkem, fotografickou dokumentací a plánkem místa dopravní nehody.

K námitkám žalobce žalovaný uvedl, že žalobce si kamerový záznam interpretuje svým způsobem, argumentuje pouze svým úhlem pohledu a snaží se do analýzy nehodového děje vnést svůj názor. Vyhodnocení kamerového záznamu znalce a správním orgánem I. stupně žalovaný považoval za korektní. Poukázal na to, že okolnost, zda žalobce měl zapnutý ukazatel směru jízdy, nebylo podstatné, neboť při přejíždění z pravého jízdního pruhu do levého pruhu s úmyslem odbočit vlevo porušil zákonnou povinnost nesmět ohrozit řidiče jedoucího v pruhu, do kterého hodlal přejet. Žalovaný zdůraznil odkazem na závěry znalce, že z technického pohledu byla příčinou nehodového děje nesprávná technika jízdy řidiče vozidla Alfa Romeo při souběžné jízdě v jízdních pruzích v jednom směru s vozidlem Škoda, která spočívala v tom, že řidič vozidla Alfa Romeo (žalobce) při jízdě v pravém jízdním pruhu zahájil manévry odbočení doleva přes souběžný levý jízdní pruh, ve kterém v té době jelo

vozidlo Škoda. Tímto manévrem z technického pohledu ohrozil a omezil řidičku vozidla Škoda jedoucím v levém jízdním pruhu a přinutil ji náhle změnit směr a rychlost jízdy. Svým jednáním vytvořil řidiče vozidla Škoda v jízdě překážku náhlou a překážku neočekávanou. Žalovaný se ztotožnil s názorem správního orgánu I. stupně, že skutkový stav byl zjištěn bez důvodných pochybností a další důkazy proto nebylo třeba provádět, vypracování analýzy nehodového děje již od křižovatky by nemohlo závěry znaleckého posudku ohledně zavinění dopravní nehody nijak zvrátit. Žalovaný se dále zabýval odůvodněním druhu a výměry stanovené sankce.

Soud neprovedl žalobcem navržené důkazy výsledkem znalce Ing. P. S., zpracovatele znaleckého posudku, svědkyně M. T., sekvencí z 3D modelu křižovatky ulice 28. října a ulice U Koupaliště, a to pro nadbytečnost, neboť skutkový stav byl v dané věci provedeným dokazováním zjištěn v rozsahu prokazujícím závěr o spáchání předmětného přestupku ve smyslu § 3 správního řádu. Dle názoru soudu správní orgány postupovaly tak, aby zjistily stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Soud proto neshledává důvodnou námitku žalobce, že správní orgány porušily § 3 správního řádu.

Podle ust. § 12 odst. 5 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, přejíždět z jednoho jízdního pruhu do druhého smí řidič jen tehdy, neohrozí-li a neomezí-li řidiče jedoucího v jízdním pruhu, do kterého přejíždí; přitom musí dávat znamení o změně směru jízdy. Při souběžné jízdě umožní řidiči vozidel jedoucích v průběžném pruhu řidičům vozidel do tohoto pruhu přejíždějících z pruhu, který přestal být průběžným, vjet tak, aby se vozidla jedoucí v průběžném pruhu a vozidla do něho přejíždějící mohla řadit střídavě po jednom do jízdního proudu průběžného pruhu. Tam, kde se dva jízdní pruhy sbíhají v jeden, aniž by bylo zřejmé, který z nich je průběžný, nesmí řidič jedoucí v levém jízdním pruhu ohrozit řidiče jedoucího v pravém jízdním pruhu.

Podle ust. § 21 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, při odbočování na křižovatce nebo na místo ležící mimo pozemní komunikaci musí řidič dávat znamení o změně směru jízdy; při odbočování nesmí ohrozit řidiče jedoucí za ním a musí dbát zvýšené opatrnosti.

Podle ust. § 21 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, před odbočováním vpravo se musí řidič zařadit co nejbližší k pravému okraji vozovky; musí-li přitom s ohledem na rozměry vozidla nebo nákladu vybočit ze směru své jízdy vlevo, dává vždy jen znamení o změně směru jízdy vpravo. Před odbočováním vlevo se musí zařadit co nejdále vlevo v části vozovky určené pro jeho směr jízdy s ohledem na rozměry vozidla nebo nákladu a šířku vozovky. Odbočují-li řidiči protijedoucích vozidel vlevo, vyhýbají se vlevo.

Krajský soud předně konstatuje k namítanému znaleckému posudku, že jeho závěry jsou náležitě odůvodněny, jsou podloženy obsahem nálezu, bylo přihlédnuto ke všem skutečnostem a závěry posudku jsou v souladu s výsledky ostatních důkazů. Správní orgány obou stupňů nakládaly s tímto důkazním prostředkem zcela v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů. Dle názoru soudu znalec objektivně zhodnotil průběh nehodového děje a ve vztahu k žalobci dospěl k jednoznačnému závěru i s ohledem na kamerový záznam, že v průběhu jízdy vozidla Alfa Romeo řízeného žalobcem a vozidla Škoda po ulici U Koupaliště, vozidlo Alfa Romeo jelo po celou dobu před odbočením doleva, v pravém jízdním pruhu a vozidlo Škoda jelo po celou dobu v levém jízdním pruhu. V čase 4 sekundy před střetem řidička vozidla Škoda jela

v levém jízdním pruhu, nacházela se ve vzdálenosti 50 m před místem střetu a jela rychlostí cca 40 km/h. Žalobce svým vozidlem Alfa Romeo jel v pravém jízdním pruhu v této době rychlostí cca 17 km/h a nacházel se ve vzdálenosti 19 m před místem střetu. V době 2 sekundy před střetem vozidla řidička vozidla Škoda pokračovala v jízdě v levém jízdním pruhu a nacházela se ve vzdálenosti cca 27 m před místem střetu a jela rychlostí cca 45 km/h. Vozidlo řízené žalobcem jelo rychlostí cca 17 km/h a nacházelo se v pravém jízdním pruhu ve vzdálenosti cca 10 m před místem střetu. V době 1 sekundu před střetem řidička vozidla Škoda se nacházela v levém jízdním pruhu, ve vzdálenosti cca 14 m před místem střetu a jela rychlostí cca 48 km/h. Žalobce jakožto řidič vozidla Alfa Romeo v době 1 sekunda před střetem přejížděl z pravého do levého jízdního pruhu s úmyslem odbočit vlevo přes levý jízdní pruh do ulice Žákovské a nacházel se ve vzdálenosti cca 5 m před místem střetu a jel rychlostí cca 17 km/h. Řidič vozidla Alfa Romeo při přejíždění z pravého do levého jízdního pruhu přinutil řidičku vozidla Škoda změnit směr a rychlost jízdy, čímž ji z technického hlediska omezil a zároveň i ohrozil v její jízdě. Řidička vozidla Škoda se snažila střetu zabránit vyhybáním na levou stranu, avšak vzhledem ke krátké vzdálenosti a době, neměla technické předpoklady dané dopravní nehodě zabránit. Lze uzavřít, že žalobce řidičku vozidla Škoda přinutil náhle změnit směr a rychlost jízdy, čímž ji omezil i ohrozil. Závěr správních orgánů, že příčina dopravní nehody bez důvodných pochybností leží právě na žalobci je správný. Řidička vozidla Škoda neporušila žádnou zákonnou povinnost. Žalobce porušil § 12 odst. 5 zákona č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, podle něhož přejíždět z jednoho jízdního pruhu do druhého smí řidič jen tehdy, neohrozí-li a neomezí-li řidiče jedoucího v jízdním pruhu, do kterého přejíždí. Porušil rovněž § 21 odst. 1 ve spojení s § 21 odst. 3 téhož zákona, podle něhož při odbočování na křižovatce nebo na místo ležící mimo pozemní komunikaci, kromě jiného řidič nesmí při odbočování ohrozit řidiče jedoucí za ním a musí dbát zvýšené opatrnosti. Jak výše uvedeno znalecký posudek, výpovědi svědků, kamerový záznam, protokol o nehodě v silničním provozu, plánec místa dopravní nehody, fotodokumentaci, správní orgány vyhodnotily jednotlivě i ve vzájemné souvislosti a ve shodě se správními orgány má soud za to, že byl zjištěn skutkový stav věci, o němž soud nemá pochybnosti. V přezkoumávané věci podklady pro rozhodnutí tvořily ucelený důkazní rámec a za této situace bylo možno spolehlivě dovodit odpovědnost žalobce za daný přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Žalovaný řádně odůvodnil právní kvalifikaci správního deliktu, naplnění skutkové podstaty a výši stanovené sankce. Lze tak uzavřít, že námitka žalobce, že předmětný přestupek nespáchal, není důvodná. Žalobcem namítaná délka trvání odvolacího řízení nemá vliv na zákonnost rozhodnutí žalovaného. Lhůta dle § 71 odst. 3 správního řádu pro vydání rozhodnutí je lhůtou pořádkovou a s jejím překročením zákon žádný negativní následek nespojuje.

Přisvědčit nelze ani námitce žalobce, že žalovaný nenařídil ústní jednání. Z ust. § 49 odst. 1 správního řádu, zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů vyplývá, že ústní jednání správní orgán nařídí v případech, kdy to stanoví zákon, a dále tehdy, jestliže je to ke splnění účelu řízení a uplatnění práv účastníků nezbytné. Z ust. § 89 a následujících správního řádu upravující postup správního odvolacího orgánu, neplyne pro odvolací správní orgán povinnost nařídít ústní jednání. Zákon o přestupcích – zákon č. 200/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů v § 74 odst. 1 věty první, zákon č. 200/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů ukládá povinnost konat ústní jednání správním orgánům v I. stupni a nikoli odvolacímu správnímu orgánu.

Krajský soud uzavírá, že správní orgány se zcela dostatečně ve svém odůvodnění vypořádaly s důvody, které vedly k rozhodnutí o uznání viny žalobce,

žalovaný správně provedl právní kvalifikaci předmětného přestupku, naplnění skutkové podstaty přestupku řádně odůvodnil, stejně tak i stanovenou sankci a krajský soud neshledal vady řízení, které by založily nezákonnost napadeného rozhodnutí. S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a procesně úspěšný žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 12.12.2017

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně